

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ

FAPTELE APOSTOLILOR

CAPITOLUL 12

Petru izbăvit din temniță

10 După ce au trecut de straja întâi și a doua, au ajuns la poarta de fier care dă în cetate, și ea li s-a deschis singură ; au ieșit și au trecut într-o uliță. Îndată, îngerul a plecat de lângă el.

11 Când și-a venit Petru în fire, a zis : „Acum văd cu adevărat că Domnul a trimis pe îngerul Său și m-a scăpat din mâna lui Irod și de la tot ce aștepta poporul iudeu.”

12 După ce și-a dat bine seama de cele întâmplate, s-a îndreptat spre casa Mariei, mama lui Ioan, zis și Marcu, unde erau adunați mulți laolaltă și se rugau.

13 A bătut la ușa care dădea în pridvor; și o slujnică, numită Roda, a venit să vadă cine e.

14 A cunoscut glasul lui Petru ; și, de bucurie, în loc să deschidă, a alergat înăuntru să dea veste că Petru stă înaintea porții.

15 „Ești nebună !”, i-au zis ei. Dar ea stăruia și spunea că el este. Ei, dimpotrivă, ziceau : „Este îngerul lui.”

16 Petru însă bătea mereu. Au deschis și au rămas încremeniți când l-au văzut.

17 Petru le-a făcut semn cu mâna să tacă, le-a istorisit cum îl scosese Domnul din temniță și a zis : „Spuneți lucrul acesta lui Iacov și fraților.” Apoi a ieșit și s-a dus în alt loc.

18 Când s-a făcut ziuă, ostașii au fost într-o mare fierbere, ca să știe ce s-a făcut Petru.

19 Irod, după ce l-a căutat în toate părțile, și nu l-a aflat, a luat la cercetare pe păzitori și a poruncit să-i omoare. În urmă s-a coborât din Iudeea la Cezareea, ca să rămână acolo.

Moartea lui Irod

20 Irod era foarte mâniat pe cei din Tir și din Sidon. Dar aceștia au venit toți într-un gând la el ; și, după ce au câștigat de partea lor pe Blast, care era mai mare peste odaia de dormit a împăratului, au cerut pace, pentru că țara lor se hrănea din țara împăratului.

21 Într-o zi anumită, Irod s-a îmbrăcat cu hainele lui împărătești, a șezut pe scaunul lui împărătesc și le vorbea.

22 Norodul a strigat : „Glas de Dumnezeu, nu de om !”

23 Îndată l-a lovit un înger al Domnului, pentru că nu dăduse slavă lui Dumnezeu. Și a murit mâncat de viermi.

24 Însă Cuvântul lui Dumnezeu se răspândea tot mai mult, și numărul ucenicilor se mărea.

25 Barnaba și Saul, după ce și-au împlinit însărcinarea, s-au întors din Ierusalim, luând cu ei pe Ioan, zis și Marcu.

CAPITOLUL 13

Barnaba și Saul – Elima

1 În Biserica din Antiohia erau niște proroci și învățători : Barnaba, Simon, numit Niger, Luciu din Cirena, Manaen, care fusese crescut împreună cu cârmuitorul Irod, și Saul.

2 Pe când slujeau Domnului și posteau, Duhul Sfânt a zis : „Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul, pentru lucrarea la care i-am chemat.”

[Continuarea în nr. viitor]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

Nr. 249 / Duminică 9 Decembrie 2018

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Charles Darwin, Făuritorul de mit (XII)
- Lumini peste veacuri (vol. I), Augustin
- Viforul ce-i trecea prin suflet
- Mamon / zeul avuțiilor
- Proverbe armenesti. Nevrednicie
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?
- Echilibrul scump plătit

DE MEMORAT / JOI 13 DECEMBRIE 2018

„Vrăjmașii mei
zic cu răutate
despre mine :
„Când va muri ?
Când îi va pieri
numele ?” PSALMUL 40:5

Editorial. „A fost odat”

Povestea-ncepe cu „A fost odat” ;
O, timp frumos, de care mult ne-am bucurat !
Tinerețe, timp dulce și plăcut,
Ce iute și departe-ai dispărut !

E mult de-atunci ; și-azi cuvântul frumos
Răsună-n inima mea duros !
Tinerețe, al dragostei chin curat,
Pace, fericire, - toate-s : a fost odat’ !”

Această poezie a luat naștere în spatele gratiilor de fier ale unei închisori. Este evident că părinții acestui deținut i-au oferit o copilărie fericită. A devenit tehnician dentar.

Dar curând a fost pedepsit pentru falsificare de acte și înșelăciune, iar după aceea cu 30 de luni de pușcărie pentru furt. Poezia lui, așa de tristă și de adevărată, poate fi semnată de mulți oameni.

Este retrospectiva asupra fericirii pierdute, asupra călcării jurământului de fidelitate, asupra inocenței lepădate, asupra dragostei părintești și conjugale desconsiderate ...

Pentru cel care plânge astfel, lumea n-are nici o mângâiere, nici o nădejde ... De aceea spune Cuvântul lui Dumnezeu despre copiii lumii :

„Fără nădejde și fără Dumnezeu în lume.” Dar nu există nici o speranță pentru cel care plânge astfel ?

O, ascultă, omule care plângi : **Dumnezeu are pentru tine o restabilire, o iertare desăvârșită, o nădejde și o fericire nouă !** Oricât de mare ar fi vina ta, oricât de întunecoasă ar fi viața ta, Dumnezeu îți spune astăzi :

„Iar unde s-a înmulțit păcatul, acolo harul s-a înmulțit și mai mult, pentru ca, după cum păcatul a stăpânit prin moarte, tot așa și harul să stăpânească prin dreptate, dând viață veșnică prin Domnul nostru Isus Hristos”. (Romani 5 : 20 - 21)

Dumnezeu îi cheamă pe păcătoșii vinovați la o iertare desăvârșită, care este oferită tuturor prin jertfa de la Golgota.

Da, cine vine la Isus, crezând, găsește la EL mai mult decât iertare deplină, el găsește har covârșitor, o viață nouă.

[Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*, Anul XV- 1909 - 1910]

RECENZIE DE CARTE

Charles Darwin, fãuritorul de mit (XII) Charles Darwin – furt intelectual ?

La fel, în timp ce Paley afirmã cã armonia naturii se datoreazã funcționãrii perfecte a legilor impuse de Creator în naturã, Darwin afirmã cã legile naturii, descoperite zice el, de el însuși, reflectã un conflict acerb și permanent între specii pentru supraviețuire, un conflict permanent între membrii aceleãși specii, și cã acest conflict propulseazã evoluția naturii și a ființelor vii de la o specie la alta.

Teologia naturalã înseamnã, (din perspectiva lui Paley), cã putem deduce existența unui Creator și a lui Dumnezeu, din naturã. În mod contrar, pentru Darwin și discipolii lui, natura neagã existența lui Dumnezeu.

Explicația lui Wilson este cã : „*Darwin a fost destinat sã fie, pentru mulți, atât pe parcursul vieții lui cât și mai târziu, întruchiparea mitului britanic din era victorianã cã știința a invalidat și a negat religia. De fapt, în loc de a nega religia, știința a devenit religia lor ...*”, adicã a evoluționiștilor.

Înconjurul lumii pe vasul Beagle

Sunt câteva lucruri cu privire la Darwin pe care le cunosc toți cei care au studiat biologia, printre ele și cãlătoria lui Darwin în jurul pãmântului la bordul vasului *The Beagle*. Voiajul a fost punctul decisiv pentru orintarea intelectualã a lui Darwin. Observațiile făcute pe parcursul cãlătoriei i-au cimentat ideile evoluționiste și l-au făcut sã punã la îndoialã existența lui Dumnezeu, devenind, treptat, ateu.

Un amãnunt mai puțin cunoscut, însă, este cã la întoarcere Darwin s-a îmbolnãvit și a rãmas bolnav toatã viața fãrã sã se vindece. Boala l-a îmbãtrãnit înainte de vreme, dar nu se cunoaște exact diagnoza ori boala de care a suferit. Un alt amãnunt la fel de puțin cunoscut este cã, în timp ce pe *Beagle*, Darwin își forma ideile evoluționiste, cãpitanul vasului, Charles FitzRoy, își cimentã convingerile creaționiste. [Preluare de la *Alianța Familiilor Creștine din România* : www.alianta-familiiilor.ro]

BIOGRAFII

Lumini peste veacuri (I), de Petru Popovici

CAPITOLUL 2

AUGUSTIN

Monica și-a dat seama cã a fost înșelãtã de fiul ei și aceasta a mãrit mult durerea ei, dar pe de altã parte a determinat-o sã se roage și mai intens pentru mãntuirea fiului ei.

Ajuns la Roma, Augustin s-a îmbolnãvit rãu de febrã. Era aproape de moarte.

Însã nici chiar atunci nu a cãutat sã se apropie de Dumnezeu. Dupã ce s-a fãcut mai bine, a început sã caute adevãrul la filozofii greci. A studiat platonismul și scepticismul, dar n-a gãsit pace. A trãit doi ani de mari frãmãntãri lãuntrice.

În marea metropolã de pe cele șapte coline, restabilit deplin în sãnãtatea sa, Augustin și-a deschis o școalã de retoricã. Dupã un an, un înalt demnitar l-a numit profesor de retoricã la Milano. În acest oraș, cel mai de influență om era un creștin, episcopul Ambrosie.

Era natural ca noul profesor sã caute sã-l întâlneascã. Ambrosie i-a spus un bun venit în orașul lor, s-a întreținut cu el și i-a câștigat simpatia. Aceasta l-a determinat pe Augustin sã doreascã sã-l asculte predicând.

Dupã ce l-a auzit odatã, Augustin a recunoscut cã stilul sãu e scilpitor. Ascultând mesajul creștin cu spirit critic a început sã zãreascã adevãrul și sã-și zicã despre credința mamei sale cã nu e chiar iraționalã. Atunci a sosit Monica la Milano. El a spus mamei sale cã nu mai este maniheist, și a adãugat cã încã nu e creștin. Pentru Monica aceste spuse au fost un îndemn la mai multã rugãciune. Împreună cu fiul ei, Monica a luat parte în mod regulat la întrunirile bisericii creștine din Milano. Odatã Ambrosie a ținut o predicã despre regele David. El a zis : „*Cã a pãcãtuit a fost omeneste, cã s-a pocãit însă a fost ceva excepțional. Oamenii îl urmeazã pe David în pãcãtuire dar îl pãrãlesc când el se ridicã și mărturisește pãcatul, când se pocãiește*”.

[Va continua]

VERSETUL DE AUR AL BIBLIEI

„*Fiindcã atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, cã a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El sã nu piarã, ci sã aibã viața veșnicã*”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

CARTEA VECHIE

311. Stãpãnirea de sine

„*Prin rãbdarea voastrã, vã veți câștiga sufletele voastre*”. [LUCA 21 : 19]

Abauzit, naturalist din Geneva, a mãsurat presiunea aerului în fiecare zi timp de 22 de ani și o nota cu multã îngrijire.

Într-o zi i-a venit o servitoare nouã la casã, care îndatã îi făcu o „curãțenie” mare în laborator. Dupã curãțire o întrebã învățãtorul :

„*Unde sunt hãrțile mele, așezate lângã barometru ?*” Servitoarea îi rãspunse :

„*Acele hãrții erau domnule, atât de mânjite, cã le-am aruncat în foc, dar am pus în locul lor altele noi și curate !*”

Ce am fi rãspuns noi la așã o declarație ?! Dar învățãtul ? El și-a pus brațele peste olaltã și cu o liniște ce nu bănuia viforul ce-i trecea prin suflet, rãspunse fetei :

„*Mi-ai nimicit rezultatul unei munci de 22 de ani. Mai mult sã nu te prinzi de nici un obiect din laboratorul meu*”.

DICȚIONAR DE CUVINTE

expresii, citate celebre

• **Mamon** – Mamon era la sirieni zeul avuțiilor. E pomenit în Biblie, de Matei (VI, 24) și de Luca (XVI, 13).

Trecând dintr-o limbã în alta, acest nume a devenit sinonim cu banii (la vechii creștini cu *cel rãu*). Deci, expresia „a te închina lui Mamon”, înseamnã a te închina banului. De aceea Goethe l-a pus pe Faust, în odaia de studiu, sã strige :

„Sã fie blestemat Mamon când cu comori

La fapte îndrãznețe ne incitã ...”.

Poetul Milton, în *Paradisul pierdut* (I, 678 și 738 – 751) vorbește de Mamon ca de un izvor de bogãție, dar și al nenorocirilor.

Domnul Isus a spus : „*Nimeni nu poate sluji la doi stãpâni. Cãci sau va urî pe unul și va iubi pe celãlalt ; sau va ține la unul și va nesocoti pe celãlalt ; nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona*”. (Matei 6 : 24)

BOLI EVITABILE

CAPITOLUL 11 *Echilibrul scump plãtit*

Acum câțiva ani am cunoscut un student din facultate - îl voi numi Petricã - care a suferit multã vreme de o senzație de ardere și durere în partea superioarã a abdomenului.

I-am dat medicația cea mai recentã și mai eficace, dar el nu a obținut decãt o ușurare parțialã și trecãtoare.

Consultând mai mulți specialiști, nu a obținut nicio ușurare și nici radiologiile nu au descoperit ceva suspect.

Dupã ce am supravegheat timp de mai multe luni caracterul personalității sale sub tensiune, am știut cã o tensiune emotivã ar putea sã stea la baza tulburãrilor sale.

Desigur, el a negat cu cea mai mare stãruință cã ar fi sub vreo încordare.

Petricã era o enigmã, pãnã ce un alt student îmi povesti despre ceea ce a auzit cã se spunea într-un oraș vecin.

Mare parte din activitatea sa era consacratã unei certe în care era vorba de bunicul sãu care a fost nedreptățit și excrocat, de niște cetățeni, cu mulți ani înainte.

El a cãutat sã le vinã de hac potrivnicilor prin denunțuri frecvente și înfocate. [Va continua]

PROVERBE LATINE

NEVREDNICIE

• Pui capul de porc pe masã, dar el se rostogolește și cade în gunoi. • Îi dai mãgarului smochine, el se duce sã mănãnce mărãcine. • Din fata nevrednicã – mireasã nevrednicã, din mireasa nevrednicã – gospodinã nevrednicã. • Din fãina cerșitã, nu poți face aluat. • Din porc nu poți face nici colivã, nici iaurt. • Porcul nu vede stelele. [Din *Proverbe și cugetãri latine*, Albatros, București, 1976].

CUM POT FI MÃNTUIT ?

1. Nu existã om fãrã pãcat : „*Cãci toți au pãcãtuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur pãcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcã plata pãcatului este moartea ...*”. **3. Mãntuirea este posibilã numai prin Isus** : „*... darul fãrã platã al lui Dumnezeu este viața veșnicã în Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23) „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”